

Atât de singur...

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Atât de singur sunt, mă uit la ceas
Și mi se pare c-a trecut un an
De când făceam în visul tău popas
Și încercam să par un puritan...

Azi, când mai simt parfumul tău suav
Pe buzele-nsetate de amor,
Îmi curg pe gânduri lacrimi, sunt bolnav
Și vreau să te revăd sau am să mor

Cu versul răstignit pe sânul stâng,
Acolo unde-am simțit un foc,
Pe-o margine de lac, pierduți în crâng,
Când te-am iubit și n-am fost echivoc.

- Iubite, nu ești, niciodată, singur
Iar când îți ning în suflet nostalgii
Te iau de mâini și vreau să te asigur
Că trei milenii am visat să-mi fii

Miracol, împlinire și poveste...
Acum că ești aici și te respir
Nu vreau să pierd secundele aceste,
Pe pieptul tău culc tâmpla și-n cașmir

Te învelesc să nu mai simți vreodată
Singurătatea-n inimi ancorând,
Iubirea are gust de ciocolată,
E zâmbet și culoare-n orice gând.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015